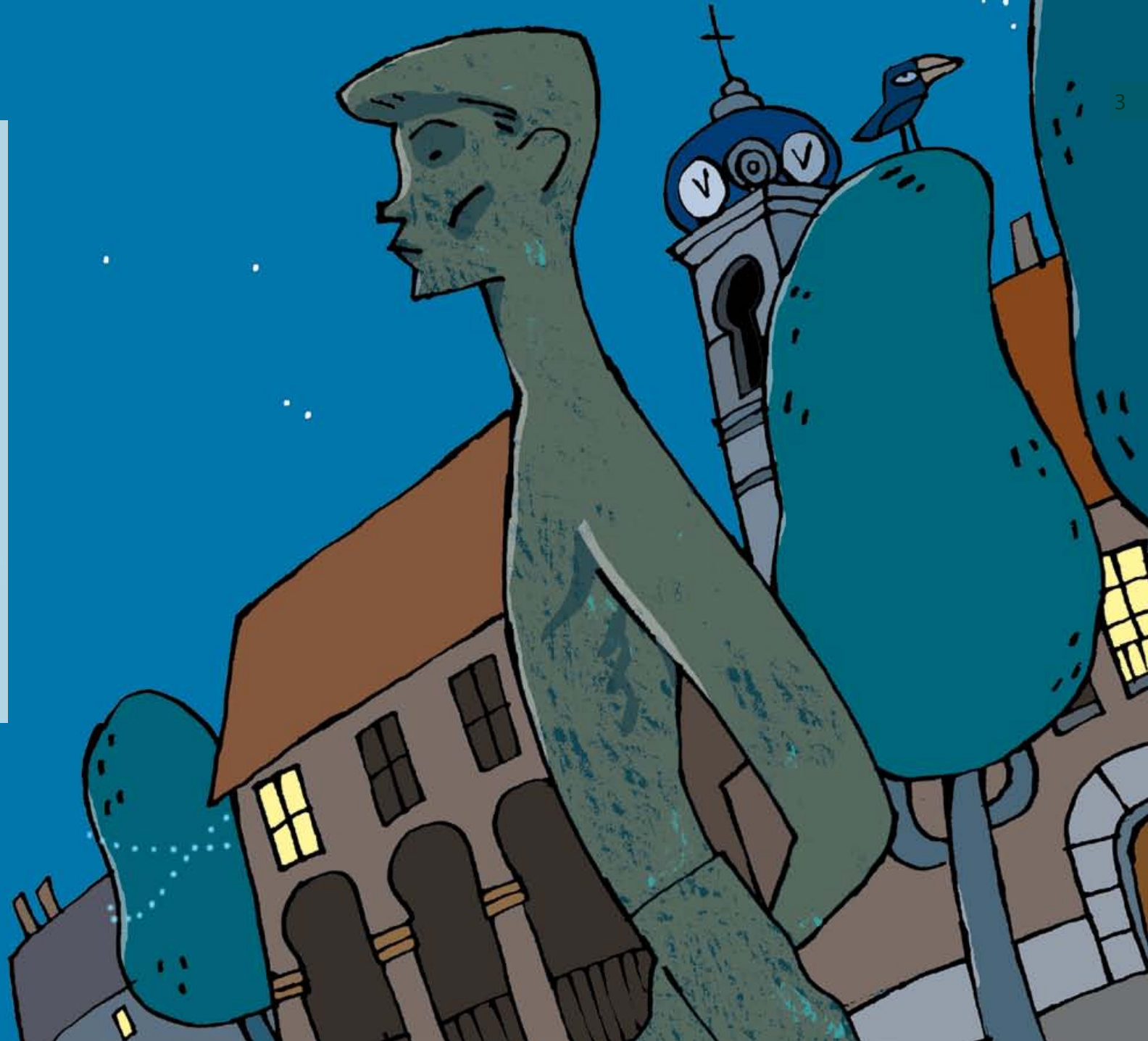

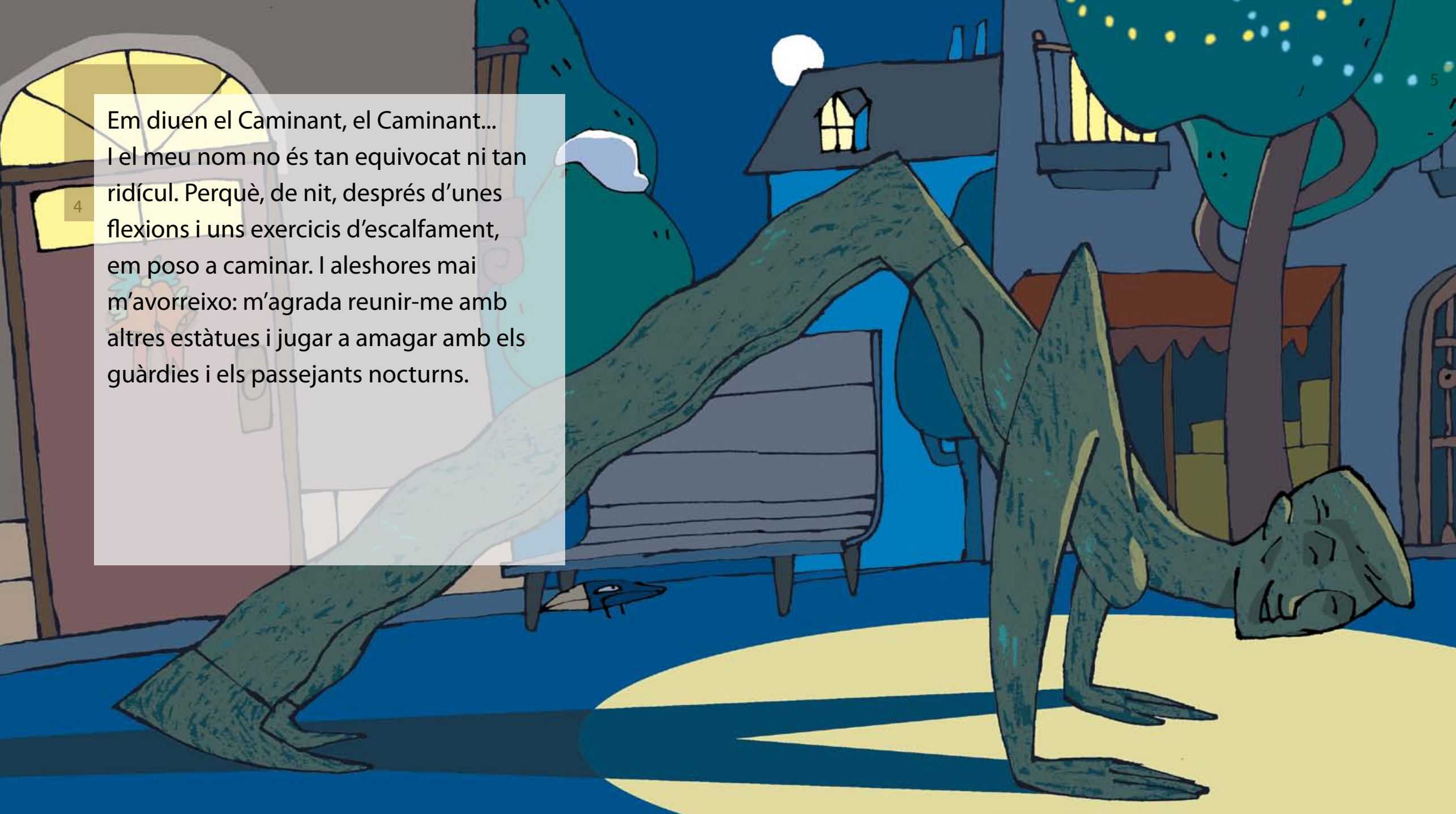
2

Em diuen el Caminant, el Caminant...
Però, voleu dir que no és equivocacat
i ridícul anomenar Caminant a una
estàtua? Potser sí. O sí, però no. Perquè,
de nit, quan la gent se'n va a dormir a
casa seva i jo em quedo sol, començo
a caminar. I per això penso que el meu
nom no és tan equivocacat ni tan ridícul.

4

Em diuen el Caminant, el Caminant...
I el meu nom no és tan equivocacat ni tan
ridícul. Perquè, de nit, després d'unes
flexions i uns exercicis d'escalfament,
em poso a caminar. I aleshores mai
m'avorreixo: m'agrada reunir-me amb
altres estàtues i jugar a amagar amb els
guàrdies i els passejants nocturns.

Em diuen el Caminant, però m'estic quiet tot el dia. Quiet i callat. Una estàtua és una estàtua i ningú la pot veure moure's. I, de dia, sí que a vegades m'avorreixo com una ostra, però altres vegades m'ho passo d'allò més bé. Sobretot quan els artistes del carrer i els nens es col·loquen al meu costat.

